

Ca n'Alzina: una lluita de l'Entesa, una victòria per a la ciutat

Al març de 2014, ara fa 12 anys!, l'Entesa va interposar una denúncia penal contra Quirze Elias i Barcelona Horses S.L., propietaris de Ca n'Alzina, per delictes contra l'ordenació del territori. Aquesta finca agrícola, enclavada en els termes municipals de Sabadell i Polinyà, té reconegut el màxim nivell de protecció tant al Pla General Municipal d'Ordenació de Sabadell com al Pla Territorial Metropolità, pels seus valors ambientals i paisatgístics. Per la seva banda la masia està protegida pel seu interès arquitectònic i històric i el seu entorn està declarat d'interès d'expectativa arqueològica.

La sentència considera demostrat que es van realitzar actuacions il·legals de manera continuada i amb ple coneixement per part de la propietat d'aquestes il·legalitats per tractar-se de sòl no urbanitzable i en un espai protegit. En paral·lel, tant l'hípica com el restaurant mai no van tenir llicència d'activitats i tot i així van funcionar sense que el govern municipal sancionés l'activitat.

Al desembre el Tribunal Suprem **va declarar ferma la sentència** emesa l'any 2022 pel jutjat penal núm. 2 de Sabadell un cop resolta la inadmissió del recurs de cassació presentat pels propietaris.

La sentència **condemna** en ferm Quirze Elias a:

- 21 mesos i 1 dia de presó
- Inhabilitació especial pel dret de sufragi universal i per exercir ofici relacionat amb la construcció
- Multa de 50 € diaris durant 18 mesos (al voltant de 27.000 €)
- Abonar les costes del judici

També condemna Quirze Elias i Barcelona Horses, S.L. a **demolir totes les construccions il·legals** (coberts i boxes, femer, paller, picadors, edificis entre pistes, oficina, coberts d'aparcaments, murs i pavimentacions, pistes descobertes i paddock) i a **restituir la finca al seu estat original** que implica retirar els milers de m³ de terres aportades, restituir torrents i els arbres que van talar.

La connivència també és corrupció

La integritat dels servidors públics és, hauria de ser, un dels pilars bàsics de la nostra democràcia, posant per endavant l'ètica i la defensa de l'interès públic. Quan un representant públic obvia aquests principis i fa deixadesa de les seves obligacions de vetllar per l'interès general, utilitzant el seu poder –i per extensió impunitat– per beneficiar-se o deixar beneficiar, és també corrupció.

És prou conegut fins a quin punt el PSC està tacat pel fang de la corrupció, especialment a Sabadell amb el cas Mercuri en el que van incórrer pràcticament en tots els possibles delictes penals: malversació de cabals públics, prevaricació, tràfic d'influències, blanqueig de capital, falsificació documental, contra l'administració pública, etc.

El cas de Ca n'Alzina però, ens mostra una altra cara de la corrupció: la connivència i la complicitat necessària davant d'unes actuacions il·lícites d'uns propietaris que van transformar de manera escandalosa una finca protegida pels seus valors agraris i ambientals.

El govern del PSC tenia ple coneixement d'aquestes actuacions il·lícites, que van perdurar més de 10 anys, per mitjà de les actes de la Policia municipal i dels informes dels tècnics, els quals van quedar en no res per voluntat dels responsables polítics. El PSC va deixar fer i tal va ser la connivència que van intentar encobrir uns delictes contra el medi natural i el Rodal, que és patrimoni col·lectiu, amb un Pla especial.

Ara cal una reparació física de la finca de Ca n'Alzina, però també cal una reparació política, en la que el PSC reconegui el seu trist paper i demani disculpes públiques per haver permès tant perjudici públic.

Executar la sentència i restituir sense demora tota la finca al seu estat original

Inadmes el recurs de cassació, el sumari ha retornat al Jutjat Penal núm. 2 de Sabadell perquè es compleixi la sentència. Ara cal que s'executi amb la màxima celeritat fins restaurar tot el terreny al seu estat original a càrrec del propietaris de Ca n'Alzina.

Recordem que l'Ajuntament ha estat acusació particular en el sumari en qualitat d'institució perjudicada, i en aquest sentit ha d'assumir la seva responsabilitat i vetllar perquè es compleixi amb tota exactitud el contingut de la sentència.

Des de l'Entesa per Sabadell vetllarem pel compliment de la sentència i perquè es reperi el dany ocasionat a un espai tant important del rodal com Ca n'Alzina.

Una sentència que és un avís per a navegants

Aquesta sentència posa en valor la defensa dels espais de rodal i la lluita contra la corrupció que ha abandonat l'Entesa per Sabadell, però també és un precedent a tenir en compte per totes les activitats que s'estan desenvolupant al rodal alterant la seva realitat física i sense respectar els valors naturals que s'han de preservar pel fet que és una sentència d'un tribunal penal.

Un futur incert per als museus municipals

Museu d'Història de Sabadell

20.03.2010 Pantomima del PSC pel Museu Tèxtil

L'actual govern de Marta Farrés segueix la tradició de Manuel Bustos pel que fa a la política de museus: anar reduint els pressupostos dels equipaments, la plantilla i la seva capacitat per programar grans exposicions.

La cultura no dona vots i una bona política de museus requerriria un esforç pressupostari que no estan disposats a fer. Des de 2019 no s'hi ha invertit ni un sol euro, ni s'ha avançat en el Pla de museus i van deixar de convocar la Taula de participació.

Una altra passa enrere en aquest model de desinversió és la intenció del govern del PSC de tancar el Museu d'Història del c. Sant Antoni i fer una mena de museu de la Ciutat, on es disposaria de menys espai i a més seria compartit amb la Fundació Antoni de Montpalau. És a dir, es posa al mateix nivell una col·lecció privada centrada únicament en indumentària, amb els variadíssims fons que han anat assortint els magatzems dels museus durant gairebé 100 anys amb tot tipus d'objectes i elements que expliquen la història de la ciutat en totes les seves vessants.

i el Museu Tèxtil?

L'Ajuntament ha fet moltes promeses, algunes amb ostentació i fals interès com el que va muntar Manuel Bustos l'any 2010, però cap no s'ha fet realitat. I qui dia passa any empeny, el Vapor Pissit continua buit i el magatzem del carrer Cellers ple de maquinària tèxtil criant teranyines.

CRIDA
PER SABADELL

escull la capçalera de la seva llista per a les eleccions de 2027

Al maig de 2027 tindran lloc les eleccions municipals i la Crida ja ha pogut fitxa. L'assemblea del 7 de març va triar el cap de llista i cinc persones més per encapçalar la candidatura.

ORIOR RIFER: Mestre i psicopedagog. Vinculat als moviments socials, participa activament al Casal Popular el Tallaret de la Creu Alta. És regidor de la Crida des de 2023 i actualment és el portaveu del grup municipal.

SANDRA ALCAIDE: Activista a la PAHC de Sabadell durant molts anys. Treballa a l'espai cooperatiu Mala Peça Llibreria. Viu a la Concòrdia i és membre d'entitats de cultura popular. Ha estat portaveu de la Crida.

GUILLEM FUSTER: Regidor de la Crida des de fa uns mesos, ja havia anat a les llistes de l'Entesa per Sabadell l'any 2007. Vinculat al teixit cívic, polític i cultural de la ciutat, especialment a entitats en defensa de la llengua. Treballa en l'àmbit de la producció cultural.

DIANA GRIMAU: Milita a l'Esquerra Independentista, inicialment al SEPC, a la CAJEI, a Arran i actualment és membre

d'Endavant Sabadell i de la CUP. Viu al barri de l'Eixample. Ha participat activament a la Crida des de la seva fundació.

ALLAN CONTRERAS: Treballador autònom al sector de la restauració, és pedagog i doctorant a la UAB. Molt implicat al teixit social, especialment a través del Centre Social l'Obrera. També és membre de l'AV del barri de Les Termes.

ROSER FERNÁNDEZ: Infermera. Es defineix com a feminista, antifeixista i antiracista. Viu al barri de Covadonga. Participa activament al Comitè de Sabadell amb Palestina i a la Coalició Prou Complicitat amb Israel.

Què passa amb la Caserna de la Guàrdia Civil?

El periple per recuperar la possessió de la Caserna de la Guàrdia Civil fa més de 28 anys que dura, des de l'abril de 1998 en què l'alcalde Toni Farrés i el Director General de la Guàrdia Civil van signar el conveni de reversió per retornar-la a la ciutat. A partir d'aquella data s'ha generat un veritable serial polític i jurídic.

Els aparells jurídics i administratius de l'Estat (Tribunal Suprem, Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Ministeri de l'Interior i l'Advocacia de l'Estat) han actuat per impedir que la ciutat recuperi la Caserna en base al conveni de reversió que té **plena validesa perquè mai ningú no l'ha denunciat** a l'igual que ningú mai no ha denunciat que la Caserna estigui registrada com a propietat de l'Ajuntament. Les sentències del Jutjat Contenciós de Barcelona a favor de l'Ajuntament, els informes favorables de la Comissió de Garanties de la Generalitat, els acords de Ple... han topar amb l'oposició de l'Advocacia de l'Estat –oposició iniciada arran de l'operació especulativa del govern PSC-Bustos que va requalificar la zona dels habitatges per fer-hi pisos privats d'alt nivell–. Finalment, el maig de 2025, el Tribunal Suprem va sentenciar que l'Ajuntament no podia prendre possessió de la Caserna de la Guàrdia Civil.

Ara el procés ha tornat a la casella de sortida i cal veure com continua per aconseguir la possessió i a quin ús es destina. El govern del PSC s'ha llençat a la piscina i ha anunciat que la Caserna es destinarà a les consultes externes del Parc Taulí, sense consultar a la ciutat ni valorar si s'hi podrien ubicar altres serveis també necessaris i sense considerar si hi ha altres opcions per ubicar les consultes externes en el mateix àmbit de l'hospital.

Tampoc s'ha posat damunt la taula si el Parc Taulí ha de créixer il·limitadament o ha de descarregar l'atenció hospitalària a altres centres públics com l'Hospital Ernest Lluch, a Montcada-Cerdanyola-Ripollet, esperat des de fa més de 20 anys, i atendre el dret dels usuaris d'aquells municipis a tenir una atenció sanitària de proximitat.

Sembla que l'Ajuntament, la Generalitat i el Ministeri de l'Interior mantenen converses sobre el futur de la Caserna i s'han sentit campanes sobre la possibilitat que la Generalitat recompensi econòmicament el Ministeri de l'Interior a canvi de poder-ne disposar. Una possibilitat que tindrà **l'oposició frontal** de l'Entesa per Sabadell, de la mateixa manera que es va oposar l'any 2005, quan el PSC i l'alcalde Manuel Bustos van intentar obtenir la possessió a canvi de regalar 3 milions d'euros de diner públic i un solar municipal de 5.000 m² a Sant de Riu-sec al Ministeri de l'Interior per a construir una nova caserna de la Guàrdia Civil.

Per una ciutat + justa i inclusiva

PER UNA CIUTAT MÉS JUSTA, INCLUSIVA I EQUITATIVA

La justícia social no és només un ideal abstracte: des de Rawls fins a la Declaració dels Drets Humans, implica redistribuir recursos i oportunitats per corregir desigualtats estructurals, garantint que els sectors més vulnerables –treballadors precaris, infància en risc, persones migrades, dones víctimes de violències– accedeixin realment a drets socials bàsics. Es tracta d'equitat: donar més a qui té menys per compensar desavantatges històrics i sistèmics.

A Sabadell, el 2026, aquestes idees topen amb una realitat crua: **pobresa infantil al 36,5 %, 428 persones en situació de sensellarisme**, barris amb risc d'exclusió persistent i un mercat laboral precari que perpetua cicles de desigualtat.

QUÈ REIVINDIQUEM:

- Augmentar l'habitatge públic de lloguer social, i solucions al sensellarisme estructural.
- Reforçar amb recursos massius els barris vulnerables, beques integrals i suport socioeducatiu per trencar la reproducció de la pobresa.
- Polítiques actives contra racisme i masclisme, amb pressupost per entitats i programes que promoguin drets humans i salut mental.
- Prioritzar una ocupació digna, economia circular i protecció energètica per combatre l'exclusió climàtica i laboral.
- Mecanismes vinculants de democràcia comunitària perquè veïns i entitats decideixin, no només es consultin.

Sabadell no pot conformar-se amb polítiques pal·liatives. Cal un gir valent: pressupostos reorientats cap a l'equitat, aliança amb moviments socials i pressió institucional perquè l'Estat central i la Generalitat assumeixin responsabilitats. Només així transformarem la ciutat en un espai on la justícia social sigui una realitat, no retòrica. **Perquè un Sabadell just, equitatiu i inclusiu no és un somni, és una exigència ètica i política urgent.**

PER UNA BONA QUALITAT DE L'AIRE

Sabadell és una de les ciutats de l'àmbit metropolità amb uns nivells de contaminació atmosfèrica més elevats, generats principalment pels vehicles a motor, amb greus efectes per la nostra salut i un elevat cost sanitari. Segons l'Institut ISGlobal l'aire que respirem a Sabadell causa uns **300 morts anuals** degut a malalties cardio-respiratòries.

Tot i aquestes morts i les sancions imposades l'any 2022 pel Tribunal de Justícia de la UE per sobrepassar el límits de contaminació permesos, els responsables municipals actuen com a veritables negociacionistes, maquillant la realitat amb campanyes publicitàries fraudulentoses; incomplint els plans per una mobilitat sostenible i la reducció de la contaminació (PEMV, PMUS i Pla director de Bicicletes); incomplint les Directives europees i Llei de Canvi climàtic; impeding des de fa més d'un any conèixer dades de la xarxa de sensors; implantant Zones de Baixes Emissions de fireta, o la recent aprovació del Pla Aire Net, un pla estafa que reconeix que no complirà l'objectiu de millorar l'aire.

A més, el govern del PSC impulsa actuacions irresponsables que agreujarien encara més els nivells de contaminació, com ara el Quart Cinturó, la Ronda Est, l'ampliació de l'aeroport o mesures que afavoreixen el trànsit de vehicles.

És necessari revertir l'actual situació amb mesures efectives que lluitin contra la contaminació de l'aire que respirem, millorin la qualitat ambiental, la salut pública i la vida de la ciutadania, amb actuacions adreçades a reduir el trànsit de vehicles garantint un bon servei de transport col·lectiu i fomentant l'ús de la bicicleta i l'anar a peu.

MÉS TRANSPORT COL·LECTIU I MENYS COTXES ?

La transformació de la mobilitat és un dels principals reptes municipals, pel seu impacte sobre la salut, l'equitat i la seguretat dels col·lectius més vulnerables. Malgrat això, l'actuació del govern municipal segueix demostrant una manca absoluta d'estratègia i ambició. El Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS), encarregat el 2018 i aprovat finalment el 2025 amb tota l'oposició en contra, és el reflex d'un govern que només planifica per obligació legal i en contra del sentit comú.

Mentre el govern delira per projectes caducs com el Quart Cinturó o la Ronda Est, que trinxarien el territori sense resoldre les necessitats reals, s'oblida del transport públic o del Pla director de la bicicleta. El servei d'autobús urbà actual és ineficient i radial: obliga tots els busos a passar pel Centre i penalitza els barris perifèrics. Cal una oferta més clara, de línies verticals i horitzontals amb intercanviadors eficients que permetin recórrer la ciutat, que redueixi els temps de viatge i augmenti freqüències, que complementi una xarxa ferroviària amb la nova estació de Can Llong i la previsió d'un Tramvallès.

En lloc d'apostar pel transport públic, el govern populista promet més aparcament, 500 places noves gratuïtes i l'ampliació de l'aparcament al Passeig que provocaria l'entrada de vehicles a una Zona de Baixes Emissions (ZBE) que neix condemnada al fracàs. Mentrestant, el pompós Pla d'Aire Net «de fireta» neix sense credibilitat; sense balanç de l'incompliment del pla anterior i ignorant les dades dels sensors municipals. La realitat, però, és tossuda: la contaminació a Sabadell supera els límits saludables i és responsable d'unes 300 morts prematures anuals.

Les polítiques de mobilitat del govern només serveixen per omplir plafons publicitaris i amb «Els diners als carrers» perpetuen un model de mobilitat caduc que ens condemna a respirar un aire que ens emmalalteix.

L'ESTACIÓ DE CAN LLONG PER QUAN?

24 anys després de l'arribada dels primers veïns, Can Llong encara espera la seva estació de tren. Malgrat el Pla Parcial de 1998 ja la preveia i l'any 2000 es va preparar ja l'espai per a les andanes, l'estació segueix bloquejada tot i tenir una població potencial de 50.000 persones i una previsió de 15.000 usuaris diaris.

El 2008 el Ministeri de Foment la va incloure al Pla d'Infraestructures Ferroviàries amb la previsió que s'acabés l'any 2015 i l'ATM la preveia al Pla d'Infraestructures 2011-2020. Després d'anys de paciència i de greuge comparatiu en comparació amb la inversió en Alta Velocitat radial, el barri exigeix l'estació de Rodalies i el Ple de febrer ha reiterat via moció la demanda a la Generalitat i al Ministeri. Amb l'impuls del govern de transformació del CAP i el Parc de les Aigües, l'estació és l'últim gran deute històric amb el barri de Can Llong.

ARBRES SÍ, COTXES FORA DELS ESPAIS VERDS

Davant el canvi climàtic i els problemes de salut pública és més necessari que mai naturalitzar les ciutats. La natura urbana afavoreix la creació de ciutats més resilents i sostenibles, redueix la contaminació atmosfèrica i el soroll, tempera la calor i millora la salut de les persones. Millora el paisatge urbà i aporta benestar.

Augmentar els espais verds, especialment arbrats, i connectar-los amb els espais naturals del Rodal és un repte indefugible. Cal posar arbres als carrers, als entorns escolars i als equipaments i transformar les places dures en espais verds.

A Sabadell tenim un repte majúscul: **eliminar els aparcaments de vehicles situats en espais verds**, qualificats de parc urbà o zona verda. Una **situació il·legal** que el govern municipal no està disposat a resoldre, més aviat al contrari, pretén afavorir cotxes arreu.

Alguns exemples dels 13 aparcaments il·legals localitzats:

C. Arcàdia – d2. Parc veïnal

C. F. Izard – d1. Jardí urbà

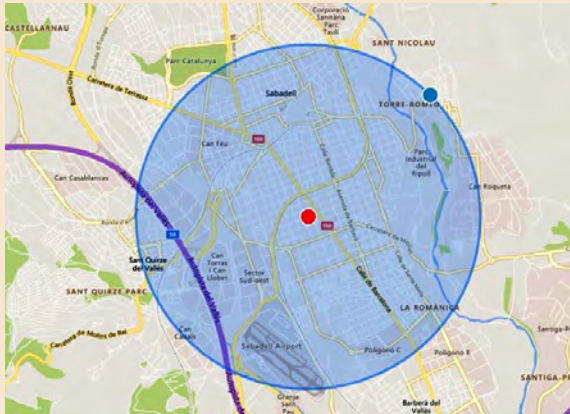
Parc Catalunya – D1. Parc urbà

C. Vilarrúbies – d1. Jardí urbà

Per una ciutat + sostenible

LA PRIMERA COMUNITAT ENERGÈTICA A SABADELL

La majoria de llars de la ciutat no disposen de sostre per gaudir dels avantatges de disposar d'energia verda produïda a Sabadell. Una gran part de la població resideix en blocs de pisos els quals ofereixen poc sostre o és impracticable per satisfer les necessitats d'energia elèctrica de la comunitat.

Davant d'aquesta limitació generalitzada, que impedeix avançar col·lectivament cap a l'autosuficiència energètica, la Comunitat Europea va impulsar la figura associativa de la Comunitat Energètica Local definida com: *Grup de persones que s'associen per satisfer les seves necessitats energètiques amb energia renovable, sense ànim de lucre.* Està pensada amb una perspectiva àmplia de les necessitats energètiques, que poden ser: disposar d'electricitat fotovoltaica, compartir cotxe elèctric, promoure aïllaments d'edificis o compres col·lectives d'aparells domèstics més eficients.

La primera Comunitat Energètica de Sabadell ja està en marxa. L'objectiu inicial és facilitar electricitat renovable a les persones associades. Per aconseguir-ho es disposa del sostre d'una nau industrial on es realitzarà la instal·lació fotovoltaica, el cost i la producció de la qual serà compartida entre totes les persones promotores, amb la única condició legal de trobar-se situades dins del radi de 2 km respecte la ubicació de la instal·lació.

Les persones interessades que vulguin tenir més informació o estiguin disposades a participar-hi podeu escriure a: celdesabadell@gmail.com

PER UN NOU MODEL DE RECOLLIDA DE RESIDUS

El residus són un dels principals problemes de la nostra societat per l'impacte que tenen sobre el medi ambient, sobre la salut pública i pel seu elevat cost econòmic de gestió i eliminació.

Sabadell és una de les ciutats de Catalunya que més malament gestiona els residus urbans. La recollida selectiva només representa el 37% del total de residus generats, enlloc de 55% que fixa la Directiva de la Unió Europea i la Llei de Residus estatal per l'any 2025. També obliga a fomentar polítiques per a reduir la generació de residus en origen, incentivar el reciclatge, establir sistemes de recollida eficients i, a darrera instància,

pagar pel què no es recicla sota el principi «qui contamina paga». El govern municipal de Sabadell únicament ha imposat una taxa lineal, tant si es recicla com si no, però s'ha «oblidat» d'aplicar cap mesura per a reduir el volum de residus i el seu cost.

Per a reduir els costos ambientals i econòmics s'han d'establir **Plans de prevenció i reducció de residus**, amb sistemes eficients de recollida, com el porta a porta o contenidors «intel·ligents» que només admeten la fracció corresponent per evitar que s'hi llenci qualsevol altra residu i també campanyes informatives i de conscienciació.

L'ECONOMIA CIRCULAR, COM ES POT APLICAR A SABADELL?

L'economia circular és un model econòmic que substitueix els «*productes d'un sol ús*», lineal, amb una voluntat de reduir, reutilitzar, reciclar i recuperar recursos per minimitzar residus, allargar la vida útil dels productes i regenerar sistemes naturals. L'objectiu és una economia eficient, baixa en carboni i resiliència al canvi climàtic.

Vegem-ne un parell d'exemples:

1. Economia circular tèxtil: col·laboració Ajuntament + Gremi de Fabricants per revaloritzar sobrants i promoure reciclatge al sector tèxtil local.
2. Reutilització d'aigua regenerada: Sabadell destaca en ús d'aigua reciclada per a usos urbans i industrials, reduint consum d'aigua potable.

Aquestes iniciatives impulsen més llocs de treball verds, menys residus i una ciutat més sostenible i justa.

Judici peça 21

Del 9 al 17 del passat mes de març es celebrà a l'Audiència Provincial de Barcelona el judici de la Peça 21 del cas Mercuri, per uns fets iniciats l'any 2011 quan la Unitat d'Inspecció Tributària municipal va detectar que al local del concessionari de vehicles **Sitjas Motor SL** s'havien fet unes obres d'ampliació l'any 2009, efectuades per Melquíades Garrido **sense llicència i sense factura**, cobrades en negre, que implicaven haver de pagar l'IAE.

El propietari va recórrer a Melquíades Garrido perquè li solucionés el «problema», el qual va maquinat un seguit de gestions amb diferents persones, entre elles les responsables municipals Montserrat Capdevila, Xavier Izquierdo i Josep Abellán, amb l'objectiu que l'empresari, que facturava més

d'un milió d'euros anuals, eludís el pagament de 1.845 euros a les arques municipals de l'Impost d'Activitat Econòmica, IAE. Finalment, van aconseguir dues factures falses simulant que les obres s'havien fet l'any 2011 enlloc del 2009 i els funcionaris les van donar per bona i van arxivar l'expedient.

En el judici els fets delictius van ser reconeguts pel propietari del local, per Melquíades Garrido i per l'assessor fiscal. I demostrada l'existència de la cadena del tràfic d'influències per part de Melquíades Garrido, Montserrat Capdevila, Xavier Izquierdo i Josep Abellán per arribar fins els funcionaris.

La Fiscalia va rebaixar les penes, en relació les sol·licitades inicialment, pels atenuants per haver reconegut els fets i a la dilació indeguda. El judici finalment va quedar **vist per sentència**:

ACUSATS	DELICTE	PENES SOL·LICITADES
Antoni Sitjas. Propietari de Sitjas Motor SL	Falsedat documental	1 mes i 16 dies de presó i 912 € de multa
Melquíades Garrido. Constructor	Tràfic influències Falsedat documental	1 any i 5 mesos de presó i 3.500 € de multa
Luisa Joaquina Garrido. Comptable de Construcciones Garrido	Falsedat documental	2 mesos de presó i 1.800 € de multa
José Maria Caballero. Assessor fiscal	Falsedat documental	1 mes i 16 dies de presó i 1.520 € de multa
Montserrat Capdevila. 2a Tinenta d'Alcalde govern de M. Bustos. Vicepresidenta de l'Agència Tributària de Sabadell i Diputada al Parlament pel PSC	Tràfic influències	1 any de presó i 2.000 € de multa 3 anys d'inhabilitació
Xavier Izquierdo. Coordinador de l'Àrea d'Urbanisme i Espai Públic de l'Ajuntament de Sabadell	Tràfic influències	1 any de presó i 2.000 € de multa 3 anys d'inhabilitació
Josep Abellán. Coordinador de l'Àrea d'Economia i Serveis Centrals de l'Ajuntament de Sabadell	Tràfic influències	1 any de presó i 2.000 € de multa 3 anys d'inhabilitació
Josep Teixidó. Funcionari i cap de la Unitat d'inspecció de l'Agència Tributària de Sabadell	Prevaricació	1 any i 7 mesos d'inhabilitació
Pilar Saura. Funcionaria i inspectora de l'Agència Tributària de Sbd	Prevaricació	1 any i 7 mesos d'inhabilitació

Un clar exemple de l'estil PSC-Bustos

El judici ha posat novament de manifest com l'entorn de Manuel Bustos, en aquest cas el seu oncle Melquíades Garrido, actuava dins l'Ajuntament com si fos casa seva, gràcies al poder que s'atorgava per ser qui era i amb capacitat d'influència cap els càrrecs públics i responsables municipals. A la vegada uns càrrecs públics que van actuar per afavorir els interessos privats enlloc de defensar els interessos públics de l'administració a la qual serveixen.

L'Estat vol decidir sobre el Quart Cinturó

El gener de 2025 la Campanya Contra el Quart Cinturó va interposar davant el TSJC el contenciós administratiu contra el conveni Estat-Generalitat pel tram Terrassa-Sabadell-Castellar, del QC, anomenat Ronda Nord. El TSJC el va admetre a tràmit, es va declarar competent i va iniciar el procés judicial per resoldre'l.

L'Advocat de l'Estat, però, ha plantejat que l'òrgan jurisdiccional competent no és el TSJC sinó l'Audiència Nacional, al considerar que un dels signants del conveni, el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, actua en base a competències estatals. La Fiscalia ha secundat el plantejament de l'Advocat de l'Estat i el TSJC s'ha tret del damunt el tema declarant-se incompetent i, en conseqüència, el contenciós es dirimirà a l'Audiència Nacional. La CQCC ja ha comparegut a Madrid per a seguir amb el procediment.

Amb aquesta renúncia a unes competències que li són pròpies, el TSJC posa de manifest que, tot i ser el màxim òrgan judicial de Catalunya, no deixa de ser un òrgan subsidiari, ja que es tracta d'un tema de planificació territorial en el que la Generalitat té competències exclusives. I també queda clar que la Ronda Nord no és una via interurbana, com pretenen fer creure els seus defensors, sinó un tram del Quart Cinturó de competència estatal.

Sant Pau de Riu-sec: un nou greuge al Patrimoni

L'església d'origen romànic de Sant Pau de Riu-sec és un dels elements més importants del Patrimoni sabadellenc pel seu valor arquitectònic i històric. Referenciada l'any 1033, fou consagrada el 1054 i està declarada Bé Cultural d'Interès Local, BCIL. L'església junt amb la Rectoria i la masia de Can Borrell de Sant Pau formen un conjunt de màxima importància. Esmentat ja l'any 984, les excavacions arqueològiques realitzades l'any 2007 van posar al descobert les restes d'un assentament agrari de l'època romana (segles II-I aC) una vila romana posterior i una necròpoli associada a l'església (segles XI-XIII).

A pesar d'aquesta importància tot el conjunt ha estat poc respectat i menystingut. Marginat amb la construcció del polígon comercial, va ser ocultat amb la gran rotonda viària; les restes arqueològiques de la vila romana abandonades; la masia de Can Borrell de Sant Pau, de propietat municipal, en estat de ruïna. Ara, la construcció d'un hotel de passavolants a tocar ha acabat de donar el toc de marginalitat a aquest espai patrimonial.

Ermita i Rectoria de Sant Pau de Riu-sec

Masia de Can Borrell de Sant Pau

Què passa amb les escultures de la ciutat?

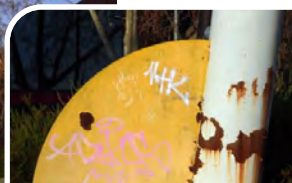
Les escultures són una part important del nostre patrimoni. A més del seu valor artístic són referents històrics, simbòlics i culturals col·lectius. Dignifiquen l'espai públic i són una mostra d'allò amb que una societat s'identifica.

Sabadell no ha tingut gaire interès en dotar-se amb escultures que aportin valor cultural, llevat d'algunes excepcions. Són poc conegudes i pateixen d'una manca de manteniment crònica. El govern municipal no destina ni un sol euro ni a promoure noves escultures ni tampoc al seu manteniment. Oxidació, pintades, mutilació o simplement la seva desaparició són alguns dels efectes d'aquest desinterès.

L'escultura «A Campoamor» situada a la cruïlla del Passeig del Comerç amb el carrer de Goya, obra de l'artista sabadellenc Benet Ferrer, és una clara mostra del desinterès pel patrimoni públic i per la cultura. El novembre de l'any 2020

des de l'Entesa per Sabadell vam posar en coneixement del regidor de Cultura, Carles de la Rosa i de l'alcaldesa Marta Farrés el mal estat de l'escultura i la necessitat d'actuar-hi, degut a que la manca de manteniment pateix un important procés d'oxidació que podria afavorir la seva caiguda. Ni vam tenir cap resposta ni van fer cap tipus d'actuació. Finalment, la Junta de Govern Local del 15 de juliol de 2024, va aprovar la seva rehabilitació, que, pel què es pot observar, també va caure en l'oblit.

Cal un Pla d'escultures que planifiqui l'art públic amb l'objectiu d'aportar a la ciutat qualitat artística i valor cultural. Un pla que defineixi els criteris artístics, els espais on ubicar-les, que promogui els artistes locals, garanteixi el manteniment i el seu coneixement.

Sant Jordi 2026

Local: carrer de l'Advocat Cirera, 8
1a planta, local 13
08201 Sabadell

www.entesa.org

entesaxsabadell@gmail.com

facebook.com/entesapersabadell

[@entesaxsabadell](https://twitter.com/entesaxsabadell)

youtube.com/entesapersabadell

